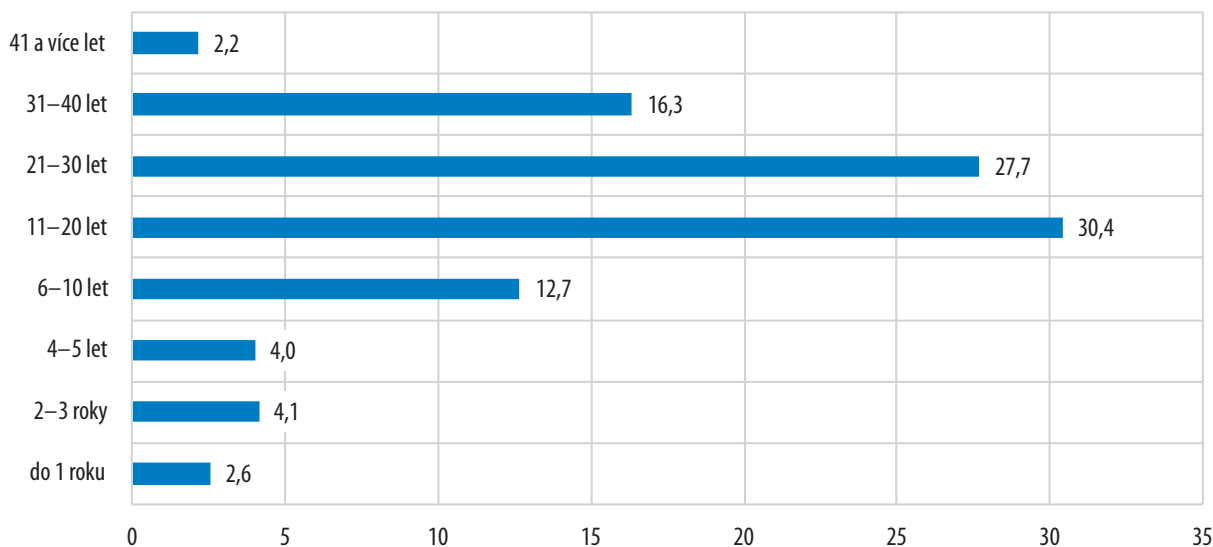

Pedagogická praxe učitelů středních škol – podíl učitelů (v %)

V hodnocených středních školách bylo poskytování poradenských služeb na dobré úrovni. Až na ojedinělé výjimky ve všech školách pracovali výchovní poradci (99,1 % škol) a školní metodici prevence (97,4 % škol). Postupně se zvyšují počty školních speciálních pedagogů a školních psychologů a dalších osob poskytujících žákům podporu. Ve školách se do kvality poskytovaných poradenských služeb pozitivně promítla i skutečnost, že jen v malém počtu škol docházelo ke kumulaci funkce výchovného poradce a školního metodika prevence a že ředitel školy pověřuje těmito funkcemi pedagogy s odpovídajícím specializačním vzděláním. Jen ve výjimečných případech vykonává funkci výchovného poradce (4,4 % škol) nebo školního metodika prevence (3,1 % škol) osobně.

Ve srovnání s předcházejícím obdobím se ve středních školách zvýšily počty asistentů pedagoga. Asistenti pedagoga působili bezmála ve třetině hodnocených škol a na jednu střední školu připadal pracovní úvazek ve výši 0,6. Efektivitu podpory žáků prostřednictvím asistenta pedagoga si vedení škol většinou ověřuje formou hospitací, sledováním práce školského poradenského pracoviště a spoluprací se školskými poradenskými zařízeními.

Péči o začínající učitele bez předchozí pedagogické praxe poskytovalo 56 % hodnocených středních škol. Nejčastějšími formami podpory začínajících učitelů bylo přidělení mentora, konzultace s učiteli stejných předmětů a s vedením školy a vzájemné hospitace. Péči o nové učitele ve škole s předcházející pedagogickou praxí poskytovalo 50,7 % hodnocených středních škol. Nejčastějšími formami podpory těchto nových učitelů byly konzultace s vyučujícími stejných předmětů, konzultace s vedením školy, přidělení mentora a vzájemné hospitace. Alarmující skutečností při adaptaci začínajících nebo nových učitelů je, že velký počet středních škol se touto oblastí vůbec nezabývá, což může mít negativní dopad na kvalitu vzdělávání žáků a také na odchody mladých učitelů ze školství.

Dalšího vzdělávání z hlediska potřeb společného vzdělávání se v hodnocených středních školách zúčastnilo v oblasti metod, forem a podpory žáků se SVP 14,9 % učitelů a v oblasti právních aspektů společného vzdělávání 5,5 % učitelů. Absolvované vzdělávací akce hodnotili učitelé většinou jako přínosné, přivítali by však vzdělávání více zaměřené na konkrétní postižení žáků, na hodnocení žáků se SVP a na práci s třídním kolektivem se žáky se SVP.

4.1.5 Řízení škol ve středním vzdělávání

Ředitelům středních škol se většinou dařilo velmi dobře formulovat vizi a realistickou strategii rozvoje škol a ve spolupráci s pedagogy ji i naplňovat v praxi, a to zejména v gym-